

Ita haec visio in dicitur ad animi filiiis caritatem & dicitur
 et in dicitur uolens, si dicitur hunc quoniam suspensioem. De
 sub. dicitur. Ita haec visio in dicitur ad animi filiiis caritatem
 passio & regis uolens uale min. sed regis uolens reg. min.
 ga liberas uolens agrime illigis in eo qd ita dicitur aut, ut go
 tuuio ad dicitur qd uolens illa sit qd regis & regis uolens
 qd accis e.

3^m dub. e. V. Deus ita lib. opporet, non
 qd sit denovo aliquid uale in opore & destitute uale, qd sit uo
 luit e. De aff. ita dicitur. S. h. cum dicitur apud suar
 in met. d. 3. o. sec. q. n. 8. q. Sum. e. qd Deus e max. 3. dicitur
 et immutabilis & illud Numerus 25. Non e Deus qd sit
no inuolens nec ut filius hois ut mater, sed si denovo aliquid
 uale, & destitute uale, qd sit uoluit, e. inconstans, et mutabilis. qd e.
 Dicit Deus adamat hodie Petrum pascantem, quem in cras pu
 nientem amauit. qd e. De Deum adamat hodie Petru
 qd haec dicit uolens qd sit labor infatum, et illius amore, qd sit dicit
 uolens qd sit affectum.

Quaeres. ut quomodo mutarem subiret Deus, si
 aliquid denovo uale? De cum dicitur. Libat. 8. q. et 8. q. et cum
 e. d. d. Deum subitum uolens dicitur qd sit motum.
 Sum. e. qd ad mutarem qd sit uolens ad dicitur antitatis phy.
 uale, et realis: sed nouo uolens in Deo d. addit qd sit uolens anti
 uolens, et in uolens ad dicitur qd sit motum qd sit uolens qd sit
 mutarem in motu ea nouo uolens arguet inconstanciam, qd sit
 uolens quodam mutarem e. Aduert. qd dicitur Deum in illis
 e. uolens ad dicitur uolens qd sit uolens qd sit uolens qd sit uolens
 uolens, dicitur aliquid qd sit uolens qd sit uolens qd sit uolens qd sit uolens
 uolens Dei, qua e. quodam uolens uolens qd sit uolens qd sit uolens
 ipse Deus

ipse Deus qd nō fieret q mutare physam in toto Deo factam
ut si Deus aliquid denovo intelligeret ex p̄senti
rōe aus phys mutaret? Sed dicendum si aliquid denovo uel
his e' cor. conseq̄ p̄be qd dicit dicit lib nō p̄p̄rium ad
hic scia necessaria: p̄ si Deus phys mutaret scia ali
qd denovo, phys et mutaret, si uel aliquid denovo, ut uo
his lib q̄ necessarii nō p̄p̄rium addat. Q̄ concesso ante
neg. consequētia dicitur dicitur q̄ si Deus denovo aliquid
intelligeret, qd dicitur ab aeterno tōcōt intelligibile (ut uo
p̄cedit qd) id quē uero et de fū uirtutis in itte, cum
hic p̄p̄rio obit intelligibile nō in itte ferat independētia
a uolōe; In si denovo cognosceret tōcōt gal uolōem uirtutis
et reprōis, qua phys cum tōcōt phys mutaret. hoc uo uo
tas cum lib ferat in obit amabile si illud dicitur ab aeterno
us, ut denovo tōcōt argueret in Deo uolōe intelligibile e' dicitur
xav in uolōis et nobis creaturāqum in dicitur ab aeterno, argue
ret et inconstancia, qd q̄ tōcōt mutaret. Deind neg. con
sequētia. Ad p̄p̄rium dicit de fū scia libeā nō p̄p̄rium
addere scia necessaria, qd q̄ solam tōcōt exendit ad
obitum libeā nō p̄p̄rium, nō q̄ cognoscibile. tōcōt si
aliquid cognosceret de nouo, dicitur tōcōt, qd ut supponimus
tōcōt cognoscibile ab aeterno; tōcōt de fū uirtutis, et reprōis
scia p̄p̄rio, qua denovo phys q̄ aliquid p̄p̄rium adderet
et sequētia phys mutaret.

Si deind queras ut si Deus q̄ intelligibile denovo
aliquid denovo intelligeret, qd ab aeterno, dicitur intelligibile
ex tōcōt q̄ illud cognosceret mutaret phys an tōcōt. Sed
nulli mō mutatum iri. Nā tōcōt inmensitas dicitur denovo
cogitō e' in mundo in q̄ dicitur antecies creatōem; ut



oipia de nouo creat: et tñ nec immensitas diuina, nec
 oipia mutant, l' de nouo treminent ad aliquam entita-
 tem: *est* dicendum de scia diuina, qua' ab quam infe-
 rioram repraesentat & solam addicem terminariis extendere
 et ad obolum, *postea* qd' fixio intelligitur.

DISPUTATIO VI

De causa finali et exemplari.

Absolvit sequem capitibus. In 1^o agit qd et quales sit
finis, et s^{ic} uera causa realis. In 2^o q^{uam} fr^{am} s^{it} uera
finis in a^u i^o ad caudum, ex q^uo sit illius causa. In 3^o t^{er}ce
bus ca^u finalis. In 4^o. Et idem eff^{ic}us q^uo^o g^{er}ere a du-
pti f^{ine} totali. In 5^o. Qu^o res p^ono ex e^ode^o uoim
ca^u finalis. In 6^o. Et additend^u sit nec finis ul^oimus
et q^uo partes illi subordinat^o. In 7^o b^o qu^o r^o in q^u
s^{it} uera exemplar, et s^{it} s^{it} uera nouum genus cause
ab alijs d^{is}cedum.

C. A. P. 1^o

Quid, et quales sit finis, et s^{ic} uera
causa realis?

1^o Dub. est q^uo sit finis et q^uo sit uera? Q^uo finis proprie d^{ic}itur? Illius q^uo
aliqui s^{it} s^{it} uera q^uo sit aliqui s^{it}. Q^uo s^{it} in finem cuius, et in finem cui.
Finis cuius d^{ic}it ille cuius asequendi g^{er}ia appetamur, ut est Sanitas
ad quam asequendam ph^{ar}malum sumimus. Finis cui est
ille cui uolumus ipsum finem cuius.

Qu^o r^o 1^o. Hi duo fines, cuius et cui, in q^uo r^ont
unum totum. Q^uo s^{it} r^ont d^{ic}itur. In d^{ic}itur. c. 2. s. 2. r^ont.
idem sententia d^{ic}itur in meth. d. 22. sec. 2. n. 3. Finis
est q^uo finis ad q^uo sit d^{ic}itur, ad quem terminat^o agentis in q^u
r^ont, ad hoc s^{it} terminat^o ad finem cuius, et ad finem cui. Q^uo s^{it}.

qui magis amatur, magis ad se trahere uolentem: atque fi-
 nis cui magis amatur, qui finis cuius, nunquam hic amatur amore,
 excepto contra ille amor beneuolentia, & obsequior, et effi-
 cacior e' tunc quicquid, quod finis cuius amatur pro finem
 cui, pro quo autem namque obsequior, et illud magis. Quod finis
 sui quis amat.

Ob. Quod cum spei uolumus Deum nobis De-
 us e' finis cuius, nos sui finis cui, et in nos magis ad amamus
 qui ipsum Deum, quod forte illis animis inordinatus, siquidem
 magis creatura, quam ex parte delictorum. Et uox aduersus De-
 um quod amatur gaudium spei. Sed hoc uox finis cuius, et e'
 finis cui. Sed non e' quod uolumus nobis Deum d'illum amamus pro
 nos mes ipsos uisendo in nobis tanquam in alio fine, quod e' ma-
 xima ordinatio, nec potest esse cum animo spei, et e' prout e' bo-
 nus, et honestus: sed ita amamus nobis Deum, ad eum magis
 uelimus in ipsius gloria et honorem, quam in nostram utilitatem
 sed in animo spei duplex finis cui reperitur, ut ex primis mem-
 gedi, et e' in uultu Deum, hoc uox uox e' ipse Deus cui sub
 implicita uolumus gaudium, et honorem, et referendo ad illum
 nos, et ipsum uox animo. hoc uox

Quod ad antiquum Deum e' quod uox finis cuius
 minus amari gaudium spei quod, dicit uox quod hoc uox finis cui, ut
 per, nec e' inconueniens quod Deus de hanc uox minus amatur, quod suffi-
 ac ad honestatem animo quod illum Deus magis amatur. In ob
 de hanc uox quod animo spei ad de amore reuolentia, et beneuolentia, et
 consequitur quod distinguitur ab animo charitatis, quod quoniam uolumus Deum
 Deo ut finis cui. Quod negat hypoth. quod intentionis ad ipsius quod
 uolumus, et quod gloriæ, et uolumus gaudium spei quod uolumus Deum nos
 his de amore reuolentia, et cum gaudium charitatis quod uolumus
 finem Deo e' amor beneuolentia.

Quod 2^o finis in primum, et secundum. genus est illud
in intentione a bapente, ut sanitas ad opprobrium. rousi illi, ad
quem dicitur finis ordinat, ut ut more studium ad qd agnoscit.
ordinat sanitatem.

Obies. Illud qd ad aliquam finem
sequendum ordinat de finis, id medium. qd dicitur finis
sequendum hic ordinat ad morem sequendum. qd dicitur finis
illud qd ad aliquam finem sequendum ordinat de finis, id me-
dium sub ea rōe qd ad illum ordinat. cont. Aris. Sub alio me-
dy. Aris. qd in fine ipse, ut in sanitate, in pte bonice-
perit a dōca leniti, et delectabilis, sub qd intentione eo e finis: d-
vera utilis ad alium finem, sub qd medium ad illum, ut dicitur
Aris. in dōca, et bonitate, eadem sanitas qd et finis et medium
atq; ut dicitur dicitur finis in genere eorum.

Quod 3^o finis in alium, et dicitur. Aris. 2^o
amato qd se, et qd alium. Nihil est qd dicitur. Obies. Omnis
finis sub ea rōe qd e finis amato qd se, et qd alium: qd omni cultas.
qd dicitur finis sub ea rōe qd e finis amato qd alium, qd quod si dicitur
et dicitur, ut amato finis ut dicitur ab ipse. hanc dicitur sub ea rōe qd
ita e finis ut dicitur qd sub alio finis, ut in medio ad
alium finem sequendum.

Quod 4^o finis sic vera in verbis. huc
conuenit hoc dubium. qd finis sic in? qd et sic vera in?

Quod 1^o finis eum in. ut dicitur. d. 28. d. 1. Pars 2^a d. 2. c. 2.
Dub. tract. 8. d. 1. finali q. 1. n. 1. Soms. in meth. c. 1. q. 1. d. 1.
q. dicitur dicitur dicitur qd dicitur. et dicitur. Soms. et.
q. dicitur qd dicitur ut dicitur. id est ut dicitur qd dicitur
nem. qd finis e vera in. 2^o qd illud e vera in qd ag. eos
pendent in fieri et seruari. id est ut dicitur in fieri, et
conseruari, a fine qd qd finis, et in seruari. Demig.
q. dicitur, e caris. id finis moue. qd causat.

auct. quo effus pducit ad qd e ab agente et quo illud respicit
 et qd meth. finis quid sit a fine p quem fit, et quo illum
 respicit. in suar. l. 23. sec. 4. n. 14. Sab. in 2. tra. i.
 l. 3. sec. 2. Pub. 2. phys. tra. 8. g. 3. n. 28. et cetera d. d.
 Sumi e galatay finis visio in fixi effus quo dependit a fine
 et hoc finis consistit in auct. 3. in rōis quo dependit a fine
 visio e p is auct. Consp. 1. qd eadem rō educitur quo e ab
 agente e talis agente, quo dependit a p p d talis p b ientis.
 Et qd quo e dependit a fine d rō illis auct. Consp. 2. qd ois auct
 e dependit in quo visio in alij mō, qd se hōis et p e effus, et
 dependit in a ipsa quo e a fine.

In tractatibus Vazij auct. opinanti. Alcum tra.
 gid. lib. 1. de beat. g. b. a. b. afferunt auct. finis d rōis d d
 tinguat, et e e ipsum finem quo tenetur dependitiam effus a
 se ipso. qd finis q tuam bonitatem induit, et cō. qd talis d
 distinguit ad ipso bonitatis finis. Et contra qd ois auct d rō
 sic dependit a sua cā debet colvari ex p e effus dependit
 vis, d rōis ex p e ipsius cā. Hec rōis opposita uale qd e finis,
 sicut ejus bonitas mouet se ipsa in auct. rōis in auct. 2.
 et mouet gavin et dependitiam, quo e ex p e effus.

Alj citant d rōis. P rōis auctitatem visio in
 lam singli amore finis. Et contra qd rōis visio in depen
 dentia effus auct: et amor nego e dependitiam effus, cum de
 pendentis sic modus rei dependit, ille uō auct amoris d rōis
 alioq auct, et effusim, et e quidam realitas. 3. Deinde auct
 d rōis fixat cum effus, d rōis uō auct cum alij opa d rōis fixat.

Alj denique p rōis causatorem finis d rōis
 ab effus ipso dependit. hoc finis qd in auct, qd fit p p rōis in
 et d rōis auct alio dependit a fine: et cetera e illud qd in rōis

Sed a cū & aūs i ipsa cates sit eo offus. Major eo qd qd aūs uolens
 a pificat a fine, qd ius i pificat ab alij ab illis q se eo iud qd pene
 lo. De fine dicitur alicui qd i. no puenit qd qd uolens mouet
 ad appetendum. Ius uis offerat ad quem tota uolens offerat
 transpandentat se fert. hoc i mō aūs legendo im, et e pial
 a fine, sed quo sic dicit uolens, ad iud iud. Sed finis summa
 dicitur ut puenit i qd qd hō uolens tunc aūs uolens d puenit
 ab illis im, et medi ante aūs, ut glit ab alij offis legendo a uolens
 Et tunc ex pte finis ad man, Et si loq uolens ad man, et ad iud qd pene
 ab illis medi ante puenit, si ut ab eum ut ab eum d puenit
 cio ordinem transpandentalem legendo e pte. Sed dicitur de aūs
 uolens iud finis, qd sub hō iud ab illis legendo im, sit eo me
 diante aūs.

C. A. P. *Et mō*

De effectibus causa finalis.

Auertendum i cōis q uolens d puenit alios e cōis qd puenit
 alios e iugeratos. Aliter i q a uolens imouentur hō uolens iud
 puenit i cōis hō uolens q uolens imouentur. Tunc uolens
 Aliter qd puenit ad ordinem intentionis, qd puenit ad ordinem
 intentionis, ad ordinem intentionis puenit, qd ante uolens ad puenit
 ordem, et consequentem finis: qd puenit iud a uolens, seu complacentia qd
 uolens. De hō uolens. Qd i uolens affiat illius. Et i aūs iud
 qd qd uolens mouet iud, ut hō medi pponat conuenientia ad
 puenit consequentem. tandem aduenit electio, q uolens et puenit
 melius unum & plura elegit. Et hō claudit oculo ad uolens intentionis.
 De iud iud puenit aūs ordinem intentionis, qd puenit iud aūs q uolens uolens
 et alij qd puenit ad media qd elegit consequentem. De iud medi

Ad 2^{am} Quæst. In effectus sunt ipsi non moles. Et
 fabricus cum duas uocat. scilicet. 4. n. 7. et effectus moles. Summa
 hi autem in tantum in se habent, et illum finem, in quantum auctores ad
 illum imperant, et ordinant. Sed illa ordinatio, cum sit per se
 realiter in se imperato, sed per se quondam motem. Per omnes
 eam ubi uoluerit hinc imperari. Et tales autem imperari solent moles
 effectus finis.

Quæst. 2^a Quæ sit ratio, seu dependentia horum
 effectuum motuum a fine? Q. 3^a ipsam rationem eternam ipsi
 sunt. Summa ratio talis finis ratio est effectus quo est fine, sed hoc
 fieri non aliter, quam ad ipsam rationem eternam seu imperatorem finis.
 Et in ea ratione talis finis. Sed in ista. Ad ipsam rationem eternam
 aliter, que dependet a talis motus. Tunc talis est in dependentia a
 fine, ac non illa ad per se a fine mediante imperio uolens.
 Quod 1^o illam rationem eternam per se inducere rationem dependentiam motus
 ad dependentiam in eternam a fine, quod est per finem imperatorem
 autem uolens est eternum. Ad 2^o Q. ad hoc ut ad eternam
 eternam in dependentiam a fine, satis est et in ipsam et per
 unum finem alius finis diuisio. Et medio imperium
 uolens.

3^a Quæst. Quis apperatur agens ratio
 aliter finis? Genus diuersorum, scilicet unum Deus, et cre-
 atum, hoc est intellectus, ut Angelus, et homo, nate, et adhuc
 duplex est autem in quibus cognoscit apperatur, ut animantia, et in-
 tellectus, quod cognoscit ut totus ignis.

Dictum. Nullus apperatur. Qui ad inter se
 est tam finalis: Secus uero dicitur de apperaturibus ad extrinsecum est
 cum dicitur. d. 23. sec. 9. Et sic. Lib. 1. d. 14. art. 2.
 Sed. 1. d. 2. art. 1. d. 4. sec. 15. n. 84. 1^a pars. per. quæ
 illa tota hinc tam finalis, et hinc tam efficiens apperatur

sem. 100.

